

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113208042
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3113208042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting s. r. o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Palčko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: H. E., bytom W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom kancelárie Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie zmenkovej sumy 321 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36CbZm/105/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. septembra 2015 č. k. 16CoZm/161/2015-112, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi konania n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou podanou podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“) sa žalobkyňa v konaní domáhala plnenia zo zmenky.

Združenie spotrebiteľov Slovenka, o. z. (ďalej len „ZSS“) oznámil súdu prvého stupňa písomne podaním zo dňa 21. 12. 2014 (doručené súdu 29. 12. 2014), že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Podanie bolo žalobcovi doručené dňa 27. 02. 2015, proti ktorému vzniesol podrobne odôvodnené námietky.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 12. 05. 2015 č. k. 36CbZm/105/2015-102 pripustil vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

V odôvodnení uviedol, že predmetom konania je zaplatenie zmenkovej sumy 321 eur a zmenkovej odmeny, pričom zmenka bola žalovanou vystavená v prospech právneho predchodcu žalobcu ako zabezpečovacia zmenka k spotrebnému úveru. V odôvodnení poukázal na znenie § 93 ods. 2 O. s. p., z ktorého priamo vyplýva legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorým je právnická

osoba zriadená za účelom ochrany spotrebiteľa, ktorý je v právnom vzťahu slabším subjektom, s cieľom dosiahnuť spravodlivú rovnováhu. Týmto postupom je zabezpečený aj cieľ Smernice rady č. 91/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je upravené nariadením, pričom to, čo je upravené v nariadení, je upravené v procesnom práve členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Text nariadenia nevyklučuje účasť vedľajšieho účastníka a nariadenie ani nemá ustanovenie upravujúce účasť vedľajšieho účastníka v takomto konaní.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 16. 09. 2015 č. k. 16CoZm/161/2015-112 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy (t. j. Občianskeho súdneho poriadku), lebo nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a procesný úkon vyjadrujúci vôľu vstúpiť do tohto konania prejavilo ZSS, došlo k vstupu ZSS do konania v súlade s § 93 ods. 1 a 2 O. s. p. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne. K odvolacím námietkam odvolací súd uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív. Nejde však o také konanie, v ktorom by bola vylúčená účasť vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie podaním z 20. 11. 2015 tvrdiac, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že konanie je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované nariadením EP a Rady č. 861/2007, ktoré vedľajšie účastníctvo nepozná, čím vytkol súdom, že nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa vnútroštátneho práva. Ďalej v dovolaní uviedol, že oznámenie o vstupe neobsahuje vyjadrenie účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstupuje, pretože len samotné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemôže zakladať jeho právo na účasť v konaní. Ďalej uviedol, že pre oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené po 01. 01. 2015 (po účinnosti zákona č. 353/2015 Z. z.) je vedľajší účastník povinný spolu s oznámením vstupu do konania predložiť súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje.

Z uvedených dôvodov žalobca žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaný a ZSS sa k dovolaniu písomne nevyjadрили.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/303/2015, 3Cdo/15/2015, 3Cdo/119/2015, 3Cdo/133/2015, 3Cdo/134/2015, 3Cdo/154/2015, 7Cdo/8/2015, 8Cdo/269/2015, 5Cdo/305/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej trovy dovolacieho konania

nepriznáva, pretože si žiadne neuplatnila. Viedľajšiemu účastníkovi trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.